

Kr. skulle blive staaende, eller at vi skulle stemme for en Nedsættelse af Summen til 4,000 Kr. — Den anden Forandring, som er foretaget af Folkethinget i det Forslag, som blev overfendt til det fra Landsthinget, er jo den, at der er tilføjet den Bestemmelse, at der i jordløse Huse kun maa udlaanes indtil to Femtebele af deres Lagationsverdi. Denne Forandring har været Gjenstand for Overveelse i Udvalget, og vi maa jo indrømme, at et jordløst Hus i og for sig selv er et vanskeligt Begreb, thi i Virkeligheden kan jo paa en Maade den Cier, som bestidder Grunden, hvorpaa hans Hus staar, ikke siges at være en jordløs Husmand. Vi have dog troet, at man kan blive staaende ved, hvad der er vedtaget i det andet Thing, fordi man haaber og ventet, at de paa Sandet i Almindelighed bestaaende Begreber ville kunne bestemmes, hvad der bliver at betragte som et jordløst Hus og hvad ikke. Den Bestemmelse, at de jordløse Huse kun kunne faae Saan af indtil $\frac{2}{5}$ af deres Lagationsverdi, have vi altsaa ikke havt nogen Betænelighed ved. Disse Folk ere jo i Almindelighed baade tarvelige, arbejdsomme Menneſker, og for dem ere nogle faa Hundrede Kroner lige saameget værd som flere Tusinde for Andre. Naar jeg har hørt nærmere Udtalelser om det Hovedpunkt, hvorom vi have stillet Forslag, nemlig om at forandre Summen 5,000 Kr. til 2,500 Kr., forbeholder jeg mig altsaa som sagt at udtale mig nærmere.

S. Pedersen: Naar et Mindretal i Udvalget, hvortil jeg hører, ikke har kunnet slutte sig til det Forslag, som nylig er blevet motiveret af den ærede Ordfører for Flertallet, da har dette tildels sin Forklaring i det Forslag, som man vil minde, at vi stillede til Sagens 2den Behandling heri Thinget. Naar vi desuagtet i vort Forslag her have nævnt Summen 4,000 Kr. — altsaa en Sum, som er højere end den Sum, som vi nævne ved Sagens tidligere Behandling her —, da er dette begrundet i forskellige Omstændigheder, der ligge i den Behandling, som Sagen siden har faaet i det andet Thing. Hvad man end vil sige om Forslaget, navnlig om den Grændse, som det opstiller, saa maa det dog erkjendes, at den hele Forhandling i det andet Thing er gaaet stærkt i Retning af en højere Grændse. Man kan ikke sige, at de Udtalelser, som ere fremkomne i denne Retning, ere fremkomne fra en enkelt ensidig Opfattelse, thi det er Folk fra de forskellige Sider og med de forskellige Anskuelse om selve Sagen, som have mødt hinanden paa dette fælles Grundlag, nemlig med Hensyn til Utilstrækkeligheden af den Grændse, som var fastsat i Lovforslaget, da det forrige Gang forlod dette Thing.

Allerede dengang har jeg udtalt det, men jeg skal kortelig gjentage, at vi finde denne Grændse uyldestgjørende til Siemedets Opnaaelse. Vi tro, at det er utvivlsomt, at der frembyder sig flere Fordele ved dette her. Men ganske allet fra det praktiske Hensyn til de Folk, som skulle hjælpes, mener jeg, at der er gode Grunde, der tale for Vedtagelse, men jeg veed ganske vist ogsaa, at der kan indvendes derimod, at denne Grændse kan siges at være vilkaarlig valgt. Dette er dog i Virkeligheden Noget, som kan siges om en hvilken som helst Grændse. Det er under alle Omstændigheder utvivlsomt, at den Betænelighed, som kan være ved det solidariske Ansvar, vil blive ganske betydelig forringet, Administrationsomkostningerne ville blive forholdsvis billigere, og dertil kommer ogsaa Hensynet til det andet Thing, som jeg tror, det er nødvendigt ved alle Sagers Afgjørelse, naar det ligger indenfor rimelige Grændser, at tage saameget Hensyn til, som muligt. For de Medlemmer, som have Betænelighed med Hensyn til Statsgarantien, ville Betænelighederne ogsaa svinde ind, i samme Grad som man forhøjer Grændsen. Pantet vil blive af solidere Beskaffenhed, end naar man fastsætter den Grændse, som foreligger fra Flertallet. Jeg skal i Dieblitet ikke nærmere gaa ind paa de øvrige Betragtninger, som kunde knyttes dertil, men tillade mig meget indstændigt at anbefale vort Ændringsforslag, idet jeg haaber, at man ved dets Vedtagelse kan betragte denne Sag som Gjenstand for en lykkelig Overenskomst mellem begge Thingene.

Breinholt: De to Ændringsforslag, som ere stillede af mig under Nr. 6 og 7 til § 4, høre aldeles oppe sammen, og jeg antager, at den høitærede Formand vil sætte Forslaget under Nr. 7 under Afstemning først, saaledes, at Nr. 6 ikke kan vedtages, uden at Forslag under Nr. 7 er vedtaget. Hensigten med dette Ændringsforslag er jo meget let at se, nemlig den at firkke Interessenterne i Foreningen saavidt mulig mod den nærmest liggende Fare for, at det solidariske Ansvar skulde blive gjort gjældende, al den Stund det dog er givet, at Pantessikkerheden i rent jordløse Huse er af temmelig problematisk Beskaffenhed. Det kan vel ikke negtes, at et saadant Pant i flere Henseender nærmer sig til Løspant; ganske vist kan det ikke paa samme Maade aldeles forsvinde, men i andre Henseender vil det dele Skæbne med Løspant, idet det ved Uld, Eld, daarlig Vedligeholdelse kan tabe det meste af sin Verdi. Jeg har derfor troet, at det vilde være en ganske overordentlig Betyggelse for Interessenterne i Foreningen, naar de rent jordløse Huse holdes udenfor, og hvis jeg ikke befinder mig i en fuldstændig Bifaldelse, var det, saavidt